

стоѣхъ при него. Свято-то Писаніе за да покаже колко е славно небе-то, уподобява го на единъ градъ, който има златны улици, врата отъ маргаритъ, и стѣны отъ драгоцѣнны каменіе; съ единъ рай, дѣто има една рѣка чиста и прозрачна като кристалъ, и дърво-то живоотно, на което листа-та сж за исцѣленіе на народи-тѣ; съ мѣсто за почивкѣ вслѣдъ земны-тѣ трудове; съ еднѣ честитѣ кжщѣ, бащинѣ кжщѣ. “Тѣ ще придобѣхъ радость и веселѣ; а скърбъ и въздышаніе ще побѣгнѣхъ на далѣко. Вѣчна радость ще е врѣхъ главы-тѣ имѣ. Насыщеніе на веселіе е лице-то ти; утѣшеніе има сякога въ дѣсницѣ-тѣ ти. „ Пс. 16: 11. Земны-тѣ радости скоро преминувають. Богатство-то хвърка, здравіе-то ся разваля, пріятели-тѣ отивать, и смърть-та е написана на сичко, но небесны-тѣ радости вѣчно траѣхъ.

Читателю, това небе може да бжде твое, Иисусъ варди врата-та, но той ги е отворилъ широко за да влизать грѣшны-тѣ. Ако не щешъ да идешъ при Иисуса, не ще можешъ да ся качишь на небе-то, защото той е врата-та и сама-та врата. Но той тя призова да дойдешъ. Да, колко да си виновенъ, колко да си нечистъ, небе-то може да бжде твое, и несъмнено ще бжде твое, ако идешъ при Иисуса. “На тебе ся прати слово-то на това спасеніе. „

За вѣчно блаженство иди при Иисуса.